

Κάλεσμα της Λέσχης εργαζομένων και νεολαίας Βόλου στο συλλαλητήριο στις 26 Ιουνίου ενάντια στην καύση σκουπιδιών και την κρατική τρομοκρατία

Συγκέντρωση 26 Ιουνίου 18:30 στο Νοσοκομείο του Βόλου

Λέσχη εργαζομένων και νεολαίας Βόλου

Πριν από περίπου 4 χρόνια, όταν ουσιαστικά ξεκίναγε η μάχη ενάντια στην καύση σκουπιδιών, λίγοι ίσως φαντάζονταν πως εισερχόμαστε σε μια αντιπαράθεση με μια στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου. Ο χρόνος κύλησε όμως αφήνοντας πίσω του έναν νεκρό αγωνιστή, μάρτυρα των τεράστιων διακυβευόμενων συμφερόντων και χιλιάδες που περιμένουν στο θάλαμο ενός αργού θανάτου από τις συνέπειες της καύσης σκουπιδιών, που πλέον επεκτείνεται με γοργούς ρυθμούς σε μια σειρά περιοχών της χώρας.

Είναι σε όλους εμφανές πως δεν βρισκόμαστε στην περίοδο που η αντίθεση στην καύση σκουπιδιών ήταν μια ανέξοδη διατύπωση. Μία επικοινωνιακή φανέλα για τον κατευνασμό των κοινωνικών αντιδράσεων. Η αταλάντευτη συναίνεση στο κυβερνητικό επίπεδο γύρω από το ζήτημα της καύσης σκουπιδιών, η προώθησή της είτε με “ροζ” είτε με “μπλε” μανδύα και το στήσιμο ενός ολόκληρου δικτύου του τοπικού κράτους και των εκπροσώπων του, που ξέπλενε ανά πάσα ώρα και με κάθε μέσο τη Lafarge, την ΑΓΕΤ και την καύση δημιούργησαν ένα σκανδαλώδες φιλικό περιβάλλον για την πλέον αντιπεριβαλλοντική και αντικοινωνική μεθόδευση των τελευταίων χρόνων. Η δομικών και ιστορικών διαστάσεων σχέση διαπλοκής και εξαγοράς της ΑΓΕΤ και των ιδιοκτητών της στην πόλη (που έλαβε διαστάσεις χιονοστιβάδας μέσα στην πανδημία) και ο υπερβάλλον ζήλος των διωκτικών και κατασταλτικών αρχών για τα συμφέροντα της εν λόγω πολυεθνικής συμπλήρωσαν μια ανίερη συμμαχία ανοιχτής υπονόμευσης της ζωής χιλιάδων ανθρώπων.

Σε αυτή την ιστορικών διαστάσεων συστράτευση του αστικού μπλοκ εξουσίας, το μόνο που μέχρι σήμερα κατόρθωσε να δημιουργήσει ρωγμές ήταν η περσινή διαδήλωση στις 13 Ιούνη. Όταν χιλιάδες λαού έσπασαν την “ομερτά” χρόνων που υπήρχε στην πόλη, υπερβήκανε τις ατέρμονες θεσμικές αυταπάτες και τόλμησαν να φωνάξουν πως για να σταματήσει η καύση σκουπιδιών πρέπει να πληγούν τα συμφέροντα της Lafarge και ως ετούτου να εκδιωχθεί από την πόλη. Αυτή η τάση αμφισβήτησης του ίδιου του οικοδομήματος και όχι απλά η επιδίωξη για την αλλαγή του θυρωρού στην πόρτα του, ήταν που έπρεπε να καταπνιγεί και για αυτό να κατασταλεί, να βασανιστεί, να λοιδορηθεί και να συρθεί στις δικαστικές αίθουσες. Οι δολοφόνοι του Βασίλη Μάγγου βρίσκονται πίσω από κουστουμαρισμένες προσωπικότητες που δε δίστασαν να χτυπήσουν στο ψαχνό για να μη διασαλευτεί η οικονομική σταθερότητα της Lafarge. Ο Βασίλης Μάγγος είναι νεκρός του κινήματος ενάντια στην καύση σκουπιδιών και αυτό δεν μπορεί ούτε να ξεχαστεί ούτε να συγχωρεθεί.

Ένα χρόνο μετά τις 13 Ιούνη, επιχειρούμε να ξαναβγάλουμε στο δρόμο αυτή τη μαχητική και αισιόδοξη πλευρά, γέννημα του λαού της πόλης μας, γέννημα των πιο μεγάλων στιγμών των κινημάτων για τη γη και την ελευθερία, που ορίζει πως σε μία κοινωνία δεν μπορούν να κάνουν κουμάντο οι πολυεθνικές και τα συμφέροντα τους, αλλά η ίδια η εργαζόμενη πλειοψηφία. Ένα χρόνο μετά, που η καύση σκουπιδιών

πανελλαδικοποιείται με ταχύτατους ρυθμούς, επιλέγουμε να οργανώσουμε πανελλαδική κινητοποίηση στο Βόλο, την πόλη που έχει πληρώσει το πλέον βαρύ τίμημα αυτής της μάχης, την πόλη που έγινε πείραμα επέκτασης της καύσης σκουπιδιών και τελικά την πόλη που σε μεγάλο βαθμό θα κριθεί και αυτή η μάχη ενάντια στον νούμερο ένα πολυεθνικό κολοσσό που στηρίζει την καύση σκουπιδιών. Κόντρα στο μαύρο μέτωπο που έστησε η αστική πολιτική για να θεμελιώσει τους σχεδιασμούς της, επιλέγουμε να χτίσουμε το δικό μας μέτωπο αγώνα, ενάντια στην καταστροφική καπιταλιστική ανάπτυξη, με δεσμούς ενότητας με κάθε μαχόμενο κομμάτι που δίνει την μάχη απ' άκρη σ' άκρη της χώρας.

Η Λέσχη εργαζομένων και νεολαίας Βόλου απευθύνει κάλεσμα για μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο στις 26 Ιουνίου ενάντια στην καύση σκουπιδιών και την κρατική τρομοκρατία που τη στηρίζει. Το συλλαλητήριο στις 26 Ιουνίου είναι για εμάς μια μαχητική επανεκκίνηση των διαδικασιών εκείνων που τόσο σε τοπικό επίπεδο, όσο και πανελλαδικά, θα επανεξοπλίσουν το κίνημα για τη γη και την ελευθερία σε έναν αγώνα με προοπτική νίκης απέναντι στους πολυεθνικούς κολοσσούς που καταπατούν και καταστρέφουν, απέναντι στους τοπικούς παράγοντες- επιχειρηματικούς μάνατζερ και απέναντι στις κυβερνητικές συμμορίες μαζικής εξαπάτησης. Ο δρόμος που έχουμε μπροστά μας δεν είναι στρωμένος με ροδοπέταλα. Είναι ένας δρόμος με τον οποίο μπορούμε να επανακατακτήσουμε τη ζωή μας, τις πόλεις μας, το χώρο που μας περιβάλλει.

Λέσχη εργαζομένων και νεολαίας Βόλου

Μεταμορφώσεως 19